

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.**, T., IČO: X., zast. J., advokát, T., proti žalovaným: **1/ I.**, zast. J., advokátom, A., **2/ J.**, S., E., S., **3/ I.**, R., nar. X., o určenie pravosti pohľadávky vo výške 2 929 417 Sk s prísl., na odvolanie žalobcu a žalovanej **3/** proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Cbi 4/2005-87 zo dňa 26. júna 2006, v znení opravného uznesenia č. k. 3 Cbi 4/2005-105 zo dňa 26. júla 2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach v napadnutej časti trov konania **m e n í** tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu spoločne a nerozdielne trovy prvostupňového konania v sume 9233 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 2000 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd, ako súd prvého stupňa, rozhodol tak, že pohľadávka žalobcu vo výške 2 929 417 Sk prihlásená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K 48/2004 na majetok úpadcu S. je nesporná a je pohľadávkou na oddelené uspokojenie, a to z výťažku predaja nehnuteľností zapísaných na LV č. X., vedených správou katastra M. kat. úz. M. ako sú špecifikované vo výroku rozsudku. O trovách konania rozhodol súd tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 7722 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že žalobca predmetnú pohľadávkou uplatňuje vo výške 2 929 417 Sk uplatňuje zo zmluvy o prevzatí dlhu uzavretej podľa § 531 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 10.4.2003 medzi dlžníkom S., M. a preberateľom dlhu S., M.. Z uvedenej zmluvy založenej v spise súd zistil, že jej predmetom bola dohoda zmluvných strán, že S. za súhlasu veriteľa preberá dlh S. vo výške 2 929 417 Sk s prísl. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 013/02/PRE uzavretej medzi dlžníkom a veriteľom dňa 19.11.2002. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že záložné právo k špecifikovaným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X. kat. územie M., ktoré bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky veriteľa a je zapísané Katastrálnym úradom Košice, Správa katastra M. v prospech veriteľa, prechádza spolu s prevzatím dlhu v prospech spoločnosti S. Na zmluve nie je podpis veriteľa, ktorým bola P., s ktorou úpadca uzavrel predmetnú

zmluvu o revolvingovom úvere. Žalobca predložil súdu plnomocenstvo zo dňa 25.7.2003 podpísané žalobcom a P., pobočka P., v ktorom žalobca prehlasuje, že súhlasí so splácaním poskytnutého úveru spoločnosti S. na základe zmluvy o revolvingovom úvere inkasom z bežného účtu zriadeného v P. a splnomocňuje P. k inkasu z tam uvedeného bežného účtu až do splatenia pohľadávky z úveru. V prejednávanej veci došlo k uzavretiu zmluvy o prevzatí dlhu podľa § 531 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v písomnej forme medzi úpadcom ako dlžníkom a žalobcom ako osobou, ktorá dlh prevzala. Súhlas P. na zmluve nie je uvedený, avšak tento možno vyvodiť zo skutočnosti, že veriteľ prijal plnenie od žalobcu, čo potvrdil aj v prípise zo dňa 31.10.2003. Súd mal za to, že platným spôsobom došlo k prevzatiu dlhu úpadcu z úverovej zmluvy žalobcom. Je nesporné, že dlh bol v časti uhradený z účtu žalobcu a v časti z účtu úpadcu, avšak žalobca predložil doklady, že sumy, ktoré boli z účtu úpadcu uhradené, boli na tento účet dané v hotovosti, a takto vložené sumy sa zhodujú so sumami, ktoré podľa výdavkových dokladov boli vybraté z pokladne žalobcu pre P. Z týchto dokladov možno konštatovať, že žalobca vo výške 2 929 417 Sk plnil za úpadcu dlh v prospech P. Žalobca uplatnil aj právo na určenie oddeleného uspokojenia pohľadávky z nehnuteľností zapísaných na LV č. X. kat. územie M.. V konaní nebolo spochybnené, že splatenie úveru úpadcom z vyššie uvedenej zmluvy zo dňa 19.11.2002 o poskytnutí úveru uzavretej medzi úpadcom a P. bolo zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X. kat. úz. M. v prospech P. V zmluve o prevzatí dlhu sa zmluvné strany dohodli, že záložné právo zriadené v prospech P. prechádza na žalobcu. Je nesporné, že záložné právo bolo platne zriadené v prospech P. a zaniklo splnením dlhu, k čomu podľa prípisu P. došlo dňa 31.10.2003, a preto na žalobcu prešlo aj záložné právo podľa § 151a ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Súd preto žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Za účelne vynaložené trovy konania považoval súd náhradu súdneho poplatku za návrh vo výške 3000 Sk, odmenu za právne zastupovanie za 3 úkony po 1154 Sk prevzatie veci, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 12.12.2005 a 1 úkon po 1260 Sk za účasť na pojednávaní 26.6.2005, režijný paušál 3 x 150 Sk a 1 x 164 Sk, t. j. celkom 7722 Sk. Odmenu za podanie zo dňa 28.12.2005 súd nepovažoval za účelné trovy konania, keďže uvedeným podaním žalobca upresňoval žalobu a predkladal dôkazy svojich tvrdení, čo mal urobiť už v podanej žalobe, a taktiež za účelné trovy konania nepovažoval ani odmenu za prevzatie ďalším právnym zástupcom žalobcu. Žalobcovi súd nepriznal ani 19 % DPH, pretože žalobca nepredložil súdu doklady, že pôvodný aj nový právny zástupca sú platcami DPH. Keďže predmetom konania je určenie pravosti pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní, súd odmenu za právne úkony stanovil podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania podali odvolanie žalobca a žalovaná 3/.

Žalobca namietal, že rozhodnutie súdu v časti výroku o náhrade trov konania považuje za nesprávne. Je toho názoru, že súd pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny nesprávne vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V danom prípade neboli splnené podmienky na to, aby súd vychádzal z citovaného ustanovenia, nakoľko tarifnou hodnotou mala byť hodnota pohľadávky určenia pravosti, ktorej sa žalobca domáhal v tomto konaní. Výška tejto pohľadávky je 2 929 417 Sk.

Podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška plnenia alebo cena vecí, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. V tomto prípade bolo predmetom sporu, a teda aj predmetom právnych služieb poskytovaných advokátom, určenie pravosti pohľadávky prihlásenej do konkurzu a určenie, že ide o pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie. Predmetom sporu teda bolo určenie existencie určitého majetkového práva, ktorého hodnotu je možné určiť podľa výšky pohľadávky. Zároveň považuje za nesprávne rozhodnutie o náhrade trov konania aj v otázke nepriznania dane z pridanej hodnoty vo výške 19 %, nakoľko spolu s vyčíslením trov konania predložil súdu aj kópiu osvedčenia o registrácii pre DPH zdaniteľnej osoby J., IČPDH 1039951055 a tento doklad by sa mal nachádzať v súdnom spise. Je toho názoru, že súd nerozhodol správne ani v otázke priznania trov konania – odmeny za úkony právnej služby: prevzatie a príprava právneho zastúpenia advokátom J., podanie zo dňa 28.12.2005, za ktoré náhradu trov konania nepriznal, keďže ich nepovažoval za účelné. Žalobca tieto dva právne úkony považuje za účelne vynaložené s odkazom na ustanovenie § 142 OSP, keďže žalobca považoval za potrebné pre vedenie konania zmeniť právneho zástupcu a podanie z 28.12.2005 bolo nevyhnutné uskutočniť, keďže v žalobe ani v inom podaní nebolo špecifikované, akého majetku sa právo na oddelené uspokojenie pohľadávky týka. Napokon považuje za potrebné uviesť, že ani samotná suma trov konania uvedená vo výroku napadnutého rozhodnutia nezodpovedá súčtu jednotlivých trov konania priznaných súdom v odôvodnení tohto rozsudku, nakoľko správny súčet by mal byť 8336 Sk. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v časti trov konania a priznal mu trovy v celkovej výške 137 061 Sk ako si ich vyčísľil v podaní založenom do spisu na pojednávaní dňa 26.6.2006.

Žalovaná 3/ vo svojom odvolaní uviedla, že bola spolu s ďalšími žalovanými zaviazaná zaplatiť trovy konania v celkovej výške 7722 Sk, nakoľko je však evidovaná na úrade práce v M. od 21.9.2005 a nemá žiaden príjem žiada, aby bolo od platenia týchto trov oslobodená. Vo svojom doplnenom podaní na výzvu súdu potvrdila, že toto svoje podanie treba považovať za odvolanie voči trovám konania.

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalobcu a žalovanej podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ OSP a rozsudok v napadnutej časti trov konania na odvolanie žalobcu čiastočne zmenil. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na určenie pravosti a poradia pohľadávky, ktorá bola prihlásená v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu S., M.. Súd žalobe vyhovel, o trovách konania preto rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Podľa tohto ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobca mal vo veci samej plný úspech v spore, súd mu preto dôvodne priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva. O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Od trov konania treba odlíšiť povinnosť účastníka platiť súdne poplatky, kde je daná kompetencia súdu v odôvodnených prípadoch oslobodiť ho od platenia súdneho poplatku, ak to jeho pomery odôvodňujú. Postup v tom prípade upravuje ustanovenie § 138 OSP. Pri rozhodovaní o trovách konania však o takúto situáciu už nejde, pretože tu súd rozhoduje už o náhrade trov celého konania podľa § 142

OSP a nasledujúcich ustanovení. Pokiaľ teda v danom prípade súd rozhodoval o trovách konania podľa úspechu účastníka v spore, teda konkrétne podľa § 142 OSP postupoval správne. Odvolaniu žalovanej preto nebolo možné vyhovieť.

Žalobca vo svojom odvolaní namietal správnosť výšky priznaných trov konania, a to jednak z dôvodu, že podľa jeho názoru súd nesprávne určil základ sadzby tarifnej odmeny, keď použil ustanovenie § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., nepriznal mu ani dva vyúčtované a uplatnené úkony právnej služby, a to prevzatie vecí a písomné doplnenie žaloby, nepriznal mu z odmeny daň z pridanej hodnoty, ktorú si vyúčtoval a žalobca tiež tvrdí, že súd pochybil pri spočítaní, keď žalovaných zaviazal na zaplatenie trov v sume 7722 Sk, nakoľko správny súčet je 8336 Sk. Tieto námietky žalobcu sú dôvodné len čiastočne, a to v rozsahu pokiaľ namieta, že mu súd nepriznal daň z pridanej hodnoty vo výške 19 %, hoci si ju vyúčtoval a uplatnil, a ako sa z obsahu spisu zisťuje pripojil aj fotokópiu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Nebol preto dôvod, aby mu súd odoprel priznať aj tieto trovy konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 OSP. Nie je rozhodujúce, či predchádzajúci právny zástupca bol registrovaným platcom DPH. Trovy konania sa vždy za celé konanie priznávajú právnomu zástupcovi splnomocnenému na zastupovanie v čase rozhodovania súdu, spravidla rozhodnutím, ktorým sa konanie končí za celé konanie a je vecou účastníka, aby si skorších právnych zástupcov vyrovnal, čo je v súlade s ust. § 140 ods. 1 OSP. Náhrada odmeny za prevzatie vecí z hľadiska ustanovenia § 142 ods. 1 OSP preto úspešnému účastníkovi patrí iba raz bez ohľadu na to, koľkých právnych zástupcov – advokátov v konaní vystrieda. Postup súdu bol správny, aj pokiaľ žalobcovi nepriznal trovy za úkon právnej služby – doplnenie a upresnenie žaloby, čo aj správne odôvodnil, že nejde o účelné vynaložené trovy konania, pretože pokiaľ to žalobca považoval za potrebné, mohol obsah tohto podania uviesť už v žalobe. Súd prvého stupňa postupoval správne, aj pokiaľ ide o výšku priznaných úkonov právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Predmetom sporu je určenie pravosti a poradia pohľadávky a jej výška z hľadiska rozhodovania o predmete sporu, teda o tom, či pohľadávka žalobcu je oprávnená s právom na oddelené uspokojenie, nie je rozhodujúca. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje žalobcu aj na už jestvujúcu judikatúru dovolacieho súdu v obdobných prípadoch. Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací súd vyhovel odvolaniu v rozsahu týkajúcom sa práva na priznanie 19 % DPH z jednotlivých už priznaných úkonov právnej služby, teda zo sumy 4722 Sk, t. j. v sume 897 Sk a uznal aj argument, že prvostupňový súd odmenu v konečnom dôsledku nesprávne spočítal, keď žalobcovi mal priznať náhradu trov konania v sume 8336 Sk a k tejto sume 897 Sk DPH, teda spolu trovy konania pred súdom prvého stupňa v sume 9233 Sk.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 2 OSP. Keďže žalobca žiadny návrh na priznanie trov odvolacieho konania nepodal, odvolací súd mu podľa § 151 OSP priznal pomernú časť náhrady súdneho poplatku z podaného odvolania v sume 2000 Sk. Náhradu súdneho poplatku za odvolanie sú podľa výroku tohto rozhodnutia povinní zaplatiť žalovaní spoločne a nerozdielne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. júna 2008

JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: